உ

கடவுள் துணை.

கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக்களிப்பு.





இதனுள்

கதிர்காமத்து யேசல், கதிர்காமக் கும்மி,

மங்களமும் அடங்கியிருக்கின்றன.

மதுரைஜில்லா இராமநாதபுரம் சீர்மைசேசரம்

திருப்புல்லாணியிலிருக்கும்

தங்கம் முத்துராமலிங்கம்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியதை,

சென்னை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன்விலை] 1922 [அணா—4

உ

கடவுள் துணை.



கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக் களிப்பு.

காப்பு.

குருவிருத்தம்.

வெத்திமாமயில் வேலவர்மீதினிற்
சத்தியானந்தச் சிந்துபுகழ்ந்திட
சத்திவாலை யருள்திருமாமத
அத்திமாமுக னெங்கரன்காப்பதாம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

தானந் தனா தந்த னானா—தந்த
தானா தானா னாதந்த னானா.

சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும்-வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன் மீதிலென்னாளும்
பார்புகழ வேதுதி சிறக்க-எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள்பெருக்க

தானந்த நடனமயில் வேறுஞ் சுவாமி
  சரஹண பவானந்தன் மீதிலருள்சேரும்
ஆனந்தக் களிப்பிதனைப் பாட-கையிலை
  யாளிமல ரடியைநா னனுதினந்தேட
சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே-யிந்தத்
  தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்செயம் பெறவே
கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம்-எங்கள்
  கண்ணரரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக்களிப்பாம்
திசைமெய்த்த புகழ்கொண்டு நாளும்-நல்ல
  செல்வமி யாபார தர்மமதுவாழும்
வசியகுல நகரத்தார் தானே-வந்து
  வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சன்னதியில்நானே
சொன்னகவி தன்னையரங் கேற்ற-வதனில்
  சொற்பிழைகள் வாராமலென்னையுமேகாத்த
நன்னய மிகுந்த தெய்வானை-யம்மன்
  நற்கமல ரடியிணையை நான்றுதிப்பேனே
அருமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும்-வள்ளி
  யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும்வேணும்
குறுமுனியைப் பணிந்துகவி கூற-அதற்கு
  குறைகளென்றும் வாராமல் சபையிலறங்கேற்ற
சீதையால் ராமனு முன்னாலே-வந்து
  தெர்ப்ப சயனஞ்செய்ய திருப்புல்லாணியிலே
நாதனருள் கங்கைகுல சீலன்-தங்கம்
  ராம சாமிசொன்ன கவிக்கு கந்தவேலன்
எச்சரிக்கை யென்றிடும்பன் கூற-வந்து
  இருபுறமுங் காவடிகள் நின்றுவிளையாட
பச்சை மயிலேபருள் சீலன்-நித்தியம்
  பக்ஷம்வைத் தென்கலி யகற்றும்வடிவேலன்
தென்கதிர் மானகர் விளங்க-வந்த
  தேவாதி தேவர்ஜெயங் கூறியேமுழங்க
அன்பான சன்னதி யிலங்க-கதிரை
  ஆறுமுக வேலருட மாபதிதுலங்க
முன்னாலே கோபுர முகப்பும்-எங்கள்
  முருகேசன் கோவில்முழுச் செம்பால்வகுப்பும்

அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம்-வள்ளியம்மை
யவள்பந் தடித்துவிளை யாடிடுங்கூடம்
மூதண்ட யோகபதி யேனும்-கதிரை
மூத்துலிங்க சுவாமியுட சன்னதியைப்பாரும்
நாதமொடு கீதமு முழங்க-வசிய
நகரத்தார் கட்டிவைத்த சத்திரம்விளங்க
காணிக்கை கொண்டுவெகு கோடி-ஜனங்கள்
கதிரேசன் சன்னதிக்கு வருவார்கள்தேடி
மாணிக்க கெங்கை நீராட-இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்துநிதங்கூட
பொன்னலங் கார நகர் வாசம்-எங்கும்
புகழ்பெற்ற நவரத்ன மேவிளையுந்தேசம்
சொர்ணமிகு கதிரைவளமெத்த-தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம் வானுலகுதித்த
இந்திரனுட யேவலதி னாலே-வந்த
ஏழுமேகமு மொன்று கூடியேமேலே
சந்திரனென வாகவுமே வோங்கி-சத்த
சாகர மதில்த்தாவி தண்ணீரைவாங்கி
பாலென விசும்பிடை படர்ந்து-மூகில்கள்
மண்டியே கெர்ச்சித்து மின்னலுமடர்ந்து
நாலுதிசைநாடியே தெளிந்து-கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழை மாரிகள்பொழிந்து
ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து-வயல்க
ளெங்கெங்கு மேகன்னல் யென்னலும்வளர்ந்து
வீரிய மிகுந்தமு தத்தின்-நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந்தோண
தளியே பழுத்துதிருவாவும்-அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே-கொக்குகளுமேவும்
இனியமலர் வாசனைகள் தேடும்-விறென்
றிருபத்து நாலுகால் வண்டினங்கூடும்
நாகமது நாகமதிலேறும்-துய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும்பாரும்
நாகமலர் சோகுமலர் முல்லை-யிந்த
நாட்டினிலே மலைபகடுக் கொருகொம்புமில்லை

முல்லையிரு வாட்சிக ளெடுத்து-அந்த
முல்லையிலே யிதழில்லா மடவார்தொடுத்து
வல்லவினை தீரவெனத்தேடி-பாது
வள்ளிதெய்வானைக் கிடுவார்கள்கோடி

சதுர்மறையும் புகழ்தேவ ரிங்கே-வந்து
தான்வாசஞ்செய்கதிரை மாணிக்ககெங்கை
இதிலே நீராடுவதும் சித்தி-ஜென்மம்
ஈடேறுஞ் சாயுச்சிய பதவியிலேமுத்தி

கோலமா மலையழகைப்பாரும்-கதிரை
குமரேச னருளாலே வல்வினைகள்தீரும்
மூலகணபதிக்கினைய வாகன்-கதிரை
முத்துலிங்கோருக் கருள்செய்தயோகன்

மாமேவும் புலிபுகழுந் தேட்டான்-கதிரை
மகிமைகளைச்சேடனா லளவிடமாட்டான்
பூமேவுங்குழல்வள்ளி நேயன்-சுவாமி
புண்ணியன்தேவருக்கும் மனிதருக்கும்நாயன்

பச்சைமால்தனக்கு மருகோனே-சுவாமி
பழனிமலைமீதினிலே மேவுமுருகோனே
வச்சிராயுதன்தம்பி மருகா-உந்தன்
மலரடியெனக்கு நிதந் தரவேணுமுருகா

நவவீரர்துணையான குகனே-நம்பி
நாராயணன்றங்கை யபிராமிமகனே
நவமணியணிந்த வொளிமூவர்-நின்று
நடனமிடுமயிலேறி யெனைவந்துகாவா

கனக்குண்டலமிட்ட நீதா-சுவாமி
கார்த்திகேயாலட்சம் படைவீரர்தானே
நனயேருபாக்கியமருள் வேலா-எங்கும்
சர்வபரிபூரணா னந்தசிவபாலா

ஓராறுமங்கையர்கள் சேயன்-பவனி
ஒய்யாரமாகமயில் மீதுலவுதூயன்
ஈராறுபன்னிருகை யாண்டி-புவன
மெங்கெங்குமேதுதி மிகுந்தமெய்யாண்டி

ஆண்டிபொன்னாண்டிசிவ னாண்டி-பழனி
யாண்டிமலையாண்டிசிலை யாண்டியிவனாண்டி

ஆண்டிமகனாண்டியிவ னாண்டி-நதிகள்
அழகானசாமிமலை திருப்பரங்குன்றாண்டி
சிக்கல்புரவச்சேரி யாண்டி-சுவாமி
திருச்செந்தூரெட்டிகுடி குன்றைக்குடியாண்டி
மிக்கதிருவேரகத் தாண்டி-கதிரை
மேவிவளர்வேல்முருக னாறுமுகத்தாண்டி
சோலைமலைகழுகுமலை யாண்டி-நல்ல
தோகைமலைவிராலிமலை சென்னிமலையாண்டி
வாலையருள்பெற்றவடி வேலா-முனிவர்
மாதவர்க்கேயெந்த நாளுமனுகூலா
விடவரவுபடமும் விசைகெடவும்-படிமே
வடவரைகள்கிடுகிடென கெஜமுமரைபடவும்
கடல்சுவரகதிர்மதி கலங்க-காவி
கனவேகமாகவரு மயில்மீதிலங்க
மேலாகிவிளையாடு மெய்யா-வெற்றி
காலாயுதத்தையு மெடுத்தமுருகையா
சாலோகசாமீப மென்னும்-சுவாமி
சாரூபசாயுச்சிய பதவியிலேமூன்னும்
ஆகவேநின்றபர நாதா-என்னை
ஆதரித்தாளவா வேணுங்குருநாதா
தாகமாயிருக்குதுனைக் காண-வந்த
சுவாமிவருவாயெனது கண்ணெதிரேதோண
அரகராவேலனே நமாவோம்-சுவாமி
ஆறுமுகமாய்வந்த வடிவேநமாவோம்
அரகராமுருகா நமாவோம்-வாலை
யம்பிகைபராசத்தி மைந்தாநமாவோம்
அரகராகுகனே நமாவோம்-சுவாமி
அன்பருக்கன்பான பொருளேநமாவோம்
அரகராதேவா நமாவோம்-சுவாமி
அகிலபுவனத்திலும் நிறைந்தாய்நமாவோம்
மயிலேறுமொழிலா நமாவோம்-பொதிகை
மலைமேவுந்தமிழ்முனிவன் குருவேநமாவோம்
மயிலேறும்கந்தா நமாவோம்-வட்ட
வடவாவில்மேவுமால் மருகாநமாவோம்

மயிலேறும்நாதா நமாவோம்-சுவாமி
மலைமேவும்பரமனுட குருவேநமாவோம்
மயிலேறுகின்றாய் நமாவோம்-தங்க
வடிவானவேலதுவுகந்தாய்நமாவோம்
திரிபுரபவாவா நமாவோம்-வள்ளி
பாகனே பவனொழி பவாவாநமாவோம்
பரிபுரபவாவா நமாவோம்வள்ளி
பாகனேபவனொழி பவாவா,நமாவோம்
சரஹணபவாவா நமாவோம்-கந்த
சுவாமியேசயலொழி பவாவாநமாவோம்
தருமதுரையே நீரும்மென்னை-நல்ல
தருணமிதுகாணிந்த வேளையிலேயென்னை
காவுவுன்னிரடிகள் தன்னை-நான்
கண்டெனதுகலிதீர வந்துமென்முன்னை
வாவென்றுசொல்லமனமில்லையோ-உமக்கு
வள்ளிதெய்வானைவிடை தந்தனுப்பவில்லையோ
தஞ்சமென்றேனே யுனக்கு-எனது
சஞ்சலமென்னுங்கலியைத் தீர்ப்பாயெனக்கு
அஞ்சறிவுமான தாயகனே-சுவாமி
அகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்டநாயகனே
உன்கிருபைதந்துமே கண்பாரும்-இந்த
உலகமுழுதாள்பவனே யென்கலியைத்தீரும்
அன்புபெரும்வானரராஜன் பேரா-சுவாமி
அடியனுன்னடியிணையைக் காண நீராரா
வாவாயென்றேவா நீ யென்றே-சுவாமி
வடிவேலாவாவெனத் தொழுதுநின்றே
எவன்றேடினுலுந் தேடட்டும்-நமக்
கென்சொல்லிக் கவிபாடினுலும் பாடட்டும்
நமக்கென்னவென் றிருக்கிறீரே-சுவாமி
ஞாயமோநானுமுறை யிட்டதறியீரோ
உனக்குமனமிரங்காததேது-எங்க
ளுத்தமிதுரந்தரியின் பாலாயிப்போது
ஐயா நீ கிருபைசெய்தாலே-இந்த
அகிலாண்டகோடிபூமண்டலத்தின்மேலே

மெய்யான சரிதையிலனேகர்-அதற்கு
மேலானகிருபையி லிருப்பவரனேகர்
தவயோகக்காரர்வெகு வெள்ளம்-அங்கு
தங்கியேயிருப்பவர்க ளோமகாவெள்ளம்
அவர்களைப்போல் நான்பிறந்ததிலையோ-சுவாமிக்
காளாகவெனக்குவிதி வயனெழுதவிலையோ
அன்னையவளீன்றெடுத்த கெதியோ-யெனக்கு
ஆதியிலேமுன்னவர்கள் செய்துவந்தசதியோ
என்னகுறையிருந்தாலுந் தீர்த்து-உந்தன்
இணையடிக்கியாளாக வென்னையுமேசேர்த்து
ஆளாக்கியாளலாகாதோ-எந்த
னகந்தனிலே நீயிருந்துவாழலாகாதோ
பாழானமனங்குவியு திலையே-என்ன
பாவமோ வதிலிருக்கும் பிசக்குதெரியலையே
வஞ்சகமில்லாமலே கண்பாரும்-முடிவில்
மறலியுடதூதரென்னை வருத்தாமல்காரும்
அஞ்சுதலையாருளுந் துரையே-உமக்கு
அஞ்சுதலையாய்வேத னிருந்ததுவுஞ்சாயே
ஆறுதலைக் கண்டண்டரய்யா-பின்பு
ஆறுதலையாய்ப்பதியை யாண்டரேமெய்யா
ஆறுபடை வீட்டுக்கதிகாரா-வந்த
அசுரருடனஞ்சாத போர்புரியும்வீரா
சத்தியுமை பாலகனே-உந்தன்
தாசனுக்கு தாசனெனைக் காப்பதர்க்கேமி
சுத்தபரி பூரணவுன்னை-ஓதி
துதிக்குமடியார்க்குமடி யாகவருளென்னை
பொய்யாதவாழ்வருளாய்வேலா-கந்தை
ஐயாவேயெனையாளுந் தேவாதிதேவா
ஒய்யாரமான முருகோனே-வந்த
உற்பவமெனுந்துதியை செப்புவேனுனே
உரமான வசுரரிடராலே-தேவ
ரோடிமுறையிட்டாரே கைலைமலைமேலே
ஆரணசுரர் மேற்கோபமாகி-கைலை
யாளிவிழிதனிலே யொருபொறிசிதறியேகி

சரஹணப் பொய்கையிலமர்ந்து அதுவுஞ்
சந்திரோதயம்போலே பாலனெனவந்து
உருவாகிமலர்மீதிலானுர்-எங்கள்
ஓம்நமசிவாயரெனும் பரமனருள்மகனுர்
அப்பவேசென்னியோராரும்-மெத்த
வழகானசெந்திரு புயங்களீராரும்
உற்பவமான பனிரண்டு-விழிகள்
ஒளிவாகிவோராறு பெண்கள்பாலுண்டுண
அயனையுஞ்சிறையினில் விடுத்தான்-கந்த
னரனுக்கு வுபதேசஞ் சொல்லியேகொடுத்தான்
கயமுகாசூரன் முதலோரை-கந்தன்
கைவேலினுலவர்கள் கருவறுத்தாரே
தங்கவடிவேலலங்காரன்-மாது
தையல்தெய்வானைமண மேவுசிங்காரன்
தென்கதிரை மானக ரிலங்கும்-சுவாமி
சிங்காரமாயுனது வருள்கிருபை பொங்கும்
சித்தமு மகிழ்ந்துவரும் லோலன்-வள்ளி
தெய்வானைக்கிணையான சித்ரமயில்வேலன்
சத்திவேலாயுதமு முடையான்-பூண்ட
தண்டைகள் கலீரெனவேவநதருளும்நடையான்
கடகமெனு மானதிங்களிலே-எங்கள்
கதிரேசன்திருவிழா பவனிவருகையிலே
கடல்போலபேரிகை முழங்க-விருது
கட்டியமிருபுறமு மருகேதயங்க
செங்காவிப்பட்டாலே கோடி-கொடிகள்
ஜெண்டாவுமாலவட்டக் குடைகள்பலகோடி
மங்காத சாமரைகள் கோடி-வீசி
வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர்கோடி
சேர்க்கையாய் முரசுசங்கூத-நல்ல
செந்தீ வளர்ப்பவர்கள் நான்மறையோத
பார்க்கவெகு மாமுனிவர்வரவே-கவிகள்
பாடியே வரகரா வென்றுபுகழ்பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைகளிலங்க-மொய்த்த
அழகான வாலாத்தி தீபமேதுலங்க

மாணிக்கப்பேழையி லுகந்தார்-கந்தன்
மதயானை மேலேறியே பவனிவந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப்பாரும்-சுவாமி
மாணிக்கப் பேழையி லுகந்ததையும் பாரும்
கதிர்காம திருவிழா நேத்தி-எங்கள்
கந்தனு முகந்ததிரு வாபரணஞ்சாத்தி
கரியுலவு வனமூடு சென்று-செல்லக்
கதிர்காமம் போய்வந்து நீராறுப்பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி-கந்த
சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன்கூடி
வாரிபோல் பெருகி நீரோடி-வார
மாணிக்க கெங்கையிலே வந்துநீராடி
கூரான வடிவேல்சுமந்து-எங்கள்
குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியேயுகந்து
புள்ளிமயில் வேலாவிரைவாக-சென்று
பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்குளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக் கண்டு-வாரு
மணவாளரென்றடி பணிந்தன்புகொண்டு
சித்ரமணி மலரணையில்த் தாவி-நல்ல
செங்கமலக்கரத்தா லணைத்திலர்கள் மேவி
கொத்துமுத்துநத்துவளை திருத்தி-இவர்கள்
குளிர்ந்தகம கமெனமலர் வாசனைகள்பொருத்தி
இங்கிர்த மனுளகுண நீதா-யெனக்கு
இனியசுகபோகமத லீலாவினோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா-சுவாமி
யெனக்கிரங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசுவாசா
அத்தைபெற்ற முத்தேயெங்கோனே-யென்ற
ஆரணங்கையுபசரித்து தேனேயம்மானே
முத்திரையிட்டிலங்கு கொங்கையாலே-வள்ளி
மோகனமேயென்றந்த வேலவர்கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்தமண வாசன்-எங்கள்
கட்டழகிவள்ளிதனை பார்த்துமதபோஜன்
சலதரத்தைப் பழித்தகுழ லாளே-இந்திர
தனுவோவென் றதிசயிக்கும் புருவநுதலாளே

எந்தனுக்கிசைந்த மனையாளே-வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக் குகந்ததுணையாளே
வந்துவெகுநேர மாகுதடி-யெந்தன்
மாதுதெய்வானையெனத் தேடிடுவாள் நாடி
போய்வாரேன் விடைதாடியென்ன-வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமிநீர்சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு-நான் (ச்சு
போய்வாரமென்றுசொன்ன வகைதானென்னபே
அங்கேபோய் செலுத்துமதிகாரம்-யெந்த
னரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோவீரம்
இங்கிரண்டு நாளிருந்துபோனல்-சுவாமி
என்னகுறை வாகிவிடுங் காணுமுமக்கதனல்
என்மனைவி யிருக்கையிலே யவளேன்-உம்மை
யேன்தேடவேண்டியது உம்மை
உண்மையெனக் கின்னதென்றுதாலே-சுவாமி
உரையுமென வேலவநம் வள்ளியென்மானே
இங்கேவந்து நானிருப்பதாலே-யென்னை
யெங்கேயோ வென்றுதெய் வானையொருக்காலே
மங்கையருந் தேடுவா ளின்று-யெனக்கு
வள்ளிநீவிடைதாடி போய்வாரேனென்று
இவர்கூற வள்ளியின்னுளே-சுவாமி
யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம்நாளை
அவசர முமக்கென்னயங்கே-சுவாமி
ஆனலு நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிடமாட்டேன்-மூத்த
குடியாளுக்கஞ்சி நான் பயப்படவுமாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானைவரட்டும்-யென்றும்
செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்
பார்த்தோதடிவள்ளிமானே-சற்றும்
பாராம லிம்மொழிக ளேன்சொல்லுவானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி-தெய்வ
யானைக்கு நிகராவரோ பெண்கள்கோடி
சொந்தமாய் கிருபைபாராட்டி-அந்த
தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலைசூட்டி

வந்தபடியாலவ ளுனக்கு-முந்தி
வந்தவளுமானதால் நானுமவளுக்கு
அடக்கமா யிருப்பதுவே சிலாக்கியம்-வள்ளி
ஆனாலுமில்லறத்துக் கதுதானே யோக்கியம்
மடற்கொடி தெய்வானையவ ளிங்கே-நானும்
வந்தவகைதெரியாது தேடுவாளங்கே
போகவிடைதாவென் வதட்ட-யெங்கள்
பூவையெனுங்குறமாதுக் கதிகோபமுட்ட
மாகனகமேடையி லிலங்கும்-உமது
மனையாட்டிமூத்தகுடி யாளெனவிளங்கும்
தெய்வானைசொந்தமாய் போச்சோ-நானுந்
திருட்டுத்தனமாய்வந்த கள்ளிபோலாச்சோ
கைமாயஞ்செய்தோமோ நாங்கள்-ஒருவர்
காணாதேமாலையிட்டு வந்திரோவுங்கள்
சாதியாரேசுவாரோகாண்- நீருந்
தலைமறையயென்மனைக்கி வருவானேஎன்னகாண்
ஆதியிலேயெனையு நினைத்து-வந்த
தறியாளோதெய்வானை யும்மையுமழைத்து
கூட்டிவந்தநாரதரைக்கேளும்-வனத்தில்
குளத்தருகிலேமிருந்த கரடிபுலிவாழும்
காட்டினிலுமக்குதவி செய்தார்-வுங்களண்ணன்
கணபதியைக்கேட்டாலுஞ் சத்தியமாய்ச்சொல்வர்
வாதலங்கள் செய்சபைமூன்றிலே-வைத்து
தெய்வயானை யைத்தாலி கட்டினதிறலே
அவள்மாத்திரஞ் சொந்தக் கிளையோ-சுவாமி
ஆனாலும்தான்கிழக்கு முகமிருக்கவிலையோ
வள்ளியிவைசொல்லவே திகைத்து-சென்னல்
வளமானதென்கதிரை வேலனும்நகைத்து
கள்ளிபோல் வீணிரையாதே-பொல்லாக்
கசடானகுறவருட சாதியொளியாதே
இரண்டுசமு சாரமாகாது-யென்று
நீணிலத்திற் சொல்வது சரியானதோது
வண்டர்குல மானேயுனை நாடி-வந்த
யணவாளனுக் கெதிர்கள் பேசாலாமோடி

நில்லு நான்போய்வாரே னென்று-சொன்ன
நினைவறிந்து வள்ளியவள் சீறியெதிர் நின்று
வல்லபழுமக்கென்ன காணும்-எனக்கு
வகைசொல்லி யப்பாலே நீர்போகவேணும்
என்சமர்த்தைப்பாருமினியென்றே-வள்ளி
இடைதனிலேசேலையை யிருக்கியெதிர்கொண்டே
அன்புறநெருங்குவது கண்டார்-வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறேனென்றுர்
சொல்லுகிற சமாச்சார மென்ன-உமது
தொழிலை நான் னெடுகிலு மறிந்துமினியென்ன
நல்லதினி மேற்கொண்டுபார்ப்போம்-உமது
ஞாயமதைதேவசபையிலே சொல்லிக்கேழ்ப்போம்
தேவசபையிலே சொல்லிப்பாரு-அவற்கு
தெரியுமடி தினைப்புனத்தில நீயிருந்தசீரு
ஓவியமேஉன் னுறுதிகேட்க-யெழுதும்
உடன்படிக்கைமுறியுண்டோ கொண்டாடிபார்க்க
உடன்படிக்கை முறியெழுதி தாறேன்-வள்ளி
யுனக்கேவல் செய்வதற்கு உன்பிறகேவாரேன்
கடக்கவெனைத் தள்ளாதேமானே-யென்று
கட்டிமுத்தமிட்டது கசப்பேறுவானே
தனியே வனத்திலிருபேருங்-கூடுஞ்
சையோகவேளையிலே பார்த்தென்னை நீரும்
இனியசெந்தேனே கற்கண்டே-உந்த
னிதமொன்றுசொன்ன துவு மில்லையோவுண்டோ
முன்னிருந்த யினிப்பென்னபோச்சோ-யிப்போ
மூத்தகுடியாளுமக்குச் சக்கரைபோலாச்சோ
என்னை நீர் வசைசொல்வதேனோ-சுவாமி
யென்குலத்தை நீரிகழ்ந்து பேசுவதுமேனோ
தந்தையுங்கள் தேட்டையெடுத்தாரோ-எங்கள்
சாதியார்வந்துநிதந் தின்றுகொடுத்தாரோ
எந்தனுற்குறைகளே துண்டோ-சுவாமி
இழுக்கெந்தசாதியிலு மில்லாமலுண்டோ
மங்களகல்யாணமதில் நல்லாள்-அந்த
மணவறையிலென்தகப்பனிட்டநகையல்லால்

உங்களிடம்வந்தநாட்கொண்டோ-யெனக்கு
ருத்திராட்சவடத்துக்கொரு நவமணியுமுண்டோ
மாதிவை யுரைக்கமுத்தையன்-வள்ளி
மங்கைதனைப்பார்த்தே துசொல்வார்மெய்யன்

ஏதடி நீபேச்சதிகங் கொண்டாய்-வள்ளி
யென்னுடையசாதியி லிழுக்கென்ன கண்டாய்
குபேரன்மகள்போல பேசாதே-உன்னப்பன்
கொடுத்துவிட்டவரிசைகளை வெளியேசொல்லாதே

சபையார்களென்னவறியாரோ-யிந்த
தாரணியிலுள்ளவர்க ளெவருமரியாரோ
உடுத்திவந்ததுணிக்கிலேவுண்டோ-களிப்பு
ஊறியபித்தளை யோலைக்கிலேவுண்டோ

தொடுத்திருந்த கருகமணியோடே-யென்னை
துடர்ந்துவரும்போதுனக் கேதுபட்டாடை
வண்ணார்கள் வெளுக்காத கலையுஞ்-சுத்த
வாணுயர்கள் யெண்ணெயிட்டறியாததலையும்

புண்ணூக்குபோலிருக்குமேலுங்காட்டில்
புரண்டசெடி முள்ளிழுத்துசுரண்டிடவிட்டாலும்
எப்போதுங்காய்கிழங்கை தின்று- நீயும்
யிருந்தகெதிதெரியாதோ வரும்போதென்பின்னும்

அப்பவே நானழைத்துத்தந்து- நல்ல
வாபரணமானதையு மழகாயணிந்து
செம்பவளமாளிகையமைத்து-உனக்கு
செங்கமலத்தாதிகளை யேவல்நேமித்து

நம்பிநான் செய்ததைமறந்து-வள்ளி
நாயகமேபேசுவது மென்னடியிகழ்ந்து
மாதே நீபதராதேவாடி-யெந்தன்
மனமுழுதுமறியாமல் சொல்லாதேபோடி

தோகையேஇதுவென்னமூர்க்கம்-உங்கள்
கூற்றறிந்து சொல்லுகிறேன் குறவருடமார்க்கம்
சாராயங்கள்ளுகள் குடித்து-குறவர்
சந்திக்கி சந்தியே சண்டைகள்பிடித்து

பூராயம்தெரியாமற்கத்தி-கண்ட
பூனைகளை யெரிவாரே மூசலென்றுகுத்தி

தின்பதுவுமுண்டதிகமாக-குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவளவாயாளே யென்று-சுவாமி
செப்பவேவள்ளியவள் வெஞ்சினங்கொண்டு
விண்ணாணம்பேசுவது சீரோ-சுடலை
மீதிலெலும்பானதுவை தின்றதுவுமாரோ
கண்ணப்பனெச்சிதிங் கலையோசிவனுங்
கரிக்காகப்பாலகனைக் கொன்றதுவுமிலையோ
புத்தியுமக்கில்லாதே போமோ-கெட்ட
யினக்குறவர்பெண்ணை நீர் சம்மதிக்கலாமோ
யெத்திசையும் புகழ்பெற்றநாதா-வென்று
யிவள்சொல்லும் வசைகண்டு கூறுவார்தோதா
அடந்தேருவார்குடிமிகுந்தால்-குறவர்
அவர்தனக்கே சிலவுக்கில்லா திருந்தால்
கடன்வாங்குவார்சம்மதித்து-தாலி
கட்டியபெண்டுகளை யீடாகவைத்து
குடுத்துவிட்டபணத்துக்கீடாக-வைத்த
குறத்திகளைப்பணங்கொடுத்த குறவன்வெகுவாக
அடுத்தவளையனுதினங்கூடி-யிவர்கள்
அஞ்சாறுபிள்ளைகளைப் பெற்றபின்தேடி
பணங்கொடுத்துத் தருப்புகிறபோது-பெற்ற
பாலரையுங்கூடவே கூட்டியவள்மாது
குணமாகமுன்னிடுவைத்த-பழைய
குறவனுடன்போவதுங்கள் சாதியிலேமெத்த
இதுபுதுமையிவ்வுலகிலுண்டோ-வள்ளி
யேந்திழையேயிதைவிட லெச்சைவேறுண்டோ
கதிகொண்டமயில்வாகனத்தார்-இந்தக்
கதைசொல்லவேவள்ளி யவளெதிருரைத்தாள்
குறத்தியென்று யெனக்குவசைபுரியுஞ்-சுவாமி
கும்பர்முனியாலுங்கள் சேதிகொஞ்சம்தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்ததிலையோ என்னைப்பன்
மலைவேடன்மகளைப்போய் மாலையிட்டதிலையோ
சிந்தைமகிழ்ந்தொருபெண்ணைத்தூக்கி-உங்கள்
சிவன்தலையில்வைத்துமே சுமந்ததுக்குச்சாட்சி

நந்திகேசுபரர் சொல்லக்கேட்டேன்-சுவாமி
ஞாயனிசமில்லாமல் நான்சொல்லமாட்டேன்
ஆட்டுக்காலதுதனை யெடுத்தார்-உங்க
ளப்பனென்றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பாருமதுதாதா ஐயோ-ஒற்றை
மாட்டுக்காரனை வைத்திருந்ததும்பொய்யோ
கண்ணாயிரங்கொண்டதேத்தி-யெம்மான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லோ வந்தவபகீர்த்தி
பெண்ணொருவர் கொடுக்காததினால்-னொண்ணன்
பெருவயிறுகொண்டுவழிக் கரையிலிருந்ததினால்
அண்ணனுமே மத்தளங்கொட்ட-சொந்த
அருமைமருமகனின்று தைந்தாளந்-தட்ட
விண்ணவர்கள்கூடியே நகைக்க-வந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டுபிர்மிக்க
தேவடியாள்போலுமது ஆன்னே-கூடுந்
தேவசபையிலே நின்று ஆடலேயோ முன்னே
பாவலருக் கருள்புரியுஞ்சீலா-யிதையும்
பார்த்தவர்கள் சிரியாரோ தங்கவடிவேலா
பத்மாசூரனுக்கு மிகப்பயந்து-உங்கள்
பரமசிவனோடலேயோ காட்டுவழி நுழைந்து
கைப்பொருளு மில்லாமல்தேகி-யென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலேயோ பரமசிவயோகி
கும்பமுனிக் கருள் புரிந்தோரே-யென்று
கூவியேவள்ளிசொல்லு மொழிகளறிந்தாரே
தென்பாகமென்மோகவள்ளி-யிந்த
சீமையிலே திருடிவருங் குறவர்குலக்கள்ளி
குதிகொண்ட வனக்குறவர்சாதி-வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர்சேதி
சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில்-ஜனங்கள்
சந்தடிகளாகவேசயளிக்கு மிடையில்
கூசாமல் கூடவேபடுத்து-துக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளைக்கழற்றியேயெடுத்து
பேசாமலோடுவதுகண்டு-குறத்தி
பெரியதனக்காரர்களுமேபிடித்துக்கொண்டு

வம்பிலே தலைமயிரைக்கட்டி-குறத்தி
மார்பிலேபோடுவார் சொல்லென்றுகிட்டி
செம்பாணிகொண்டுமே யிருத்தி- அவர்கள்
சேலையையுரிந்துசின மாகவே நிறுத்தி
அடிதண்டமாகவே யடிப்பார்-குறவர்
அப்பவுமெடுக்கவுமில்லை யென்றுமே அடிப்பார்
தடியடிக்கி யசையாதசாதி-குறவர்
சங்கைகெட்டுநிற்பார்கள் தெரியுமவர் சேதி
என்றிவருரைக்கவுமே மாது-சுவாமிக்
கெதிராகநின்றேது சொல்வாளப்போது
தொண்டர்தொழு கின்றமயிலேறுஞ்-சுவாமி
சொல்லுவே னுங்கள்குல வளமைகளைப்பாரும்
அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும்-நல்ல
ஆவினங்கள்கூடிவரு மாய்ப்பாடிவாழும்
இடையருடவளவி லென்னாளும்-உறியி (பி
லிருந்தவெண்ணை திருடினதை யாரென்றுகேளு
அன்றுடனசோதையறிந்து-வந்து
ஆவினங்கள் கட்டுகின்றகயறால் வறிந்து
ஒன்றாகமாதரொரு பக்கங்கூடி
உரலோடேகட்டினதைச் சொன்னாலும் வெட்கம்
கட்டுண்டதும் ரோஷமில்லையோ-பெண்கள்
கட்டியசேலைகளைக் களவாண்டதில்லையோ
வெட்டிய சமர்க்களத்திலேரும்-கிருஷ்ணன்
விஜயனுடகுதிரைகளை மேய்க்கலையோபாரும்
ஊத்துகிற கஞ்சிகளையெடுத்தார்-கிருஷ்ணன் (தா
ஊர்க்காலிமாட்டையெல்லாங் கட்டியங்கே மே
கூத்ததிக மூண்டின்னம் நிரம்ப-சொல்லக்
கூசுதேயென்மனமு மென்றிவளியம்ப
கேட்டவடிவேலவர்கை நீட்ட-வள்ளி
கேளடியுங்களுட வீடுமலைநாட்டில்
நீட்டியிருகால்களை நிறுத்தி-அதனில்
நெட்டுமுட்டாவலை கூட்டியே பொறுத்தி
நத்தியகயற்றால் வரிச்சு-மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலையால்மேய்ந்தருச்சு

சுத்திவைத்த சுவரெல்லாமோட்டை-யசந்து
தூங்கவும் விடாதங்கு மூணுமூணுத்த மூட்டை
ஆடேறி மேயுமதில்தொல்லை-வீட்டில
அஞ்சுபேர்தனக்கதிக மிருக்கவிடமில்லை
மூடாத வாசல்களைக்கண்டு-பார்த்து
மூடினாலுசரவொரு மிக்கட்டொழுக்குமுண்டு
தேடாத பொருள்சிலவு காணும்-வைத்த
தீபமுந்தெரியாது தோணாமல் தோணும்
கூடாது குறவீட்டை நம்ப-சற்றே
குந்தவைக்கமுடியாது நசுநசுப்புரெம்ப
குறம்பாடிக் கஞ்சிகளைவாங்கும்-உங்கள்
குறவருடபாக்கியெல்லாங் கூறையிலேதூங்கும்
வரம்பேது மில்லையென்றாளும்-யென்று
வடிவேலர்சொல்லவே வள்ளிமின்றாளும்
தமக்கென்று சிறுகுடிசைகட்டி-குறவர்
தானிருப்பதுவேவசை யில்லாதகெட்டி
உமக்கொரு தலத்தினிலும் நாடி-சுவாமி
ஒண்டயிடமில்லாமல் மலைக்குமலையோடி
கையிலரைக் காசுமேயில்லாமல்-வீடு
கட்டியேகுடியிருக்க வகையுமறியாமல்
வெய்யலிலும் வேனலிலுங் காய்ந்து-சுவாமி
மெத்தவருஷித்தமழை பனியால்கனிந்து
இருப்பதுவைக் கண்டுமனம்வாடி-உமக்கு
யிவ்வுலகிலுள்ளவர்க ளெல்லோருங்கூடி
சிறக்கவேகோவில்க ளமைத்து-உமக்கு
செம்பொன்மணி யாபரணம் விருதுகள் சமைத்து
வடிவேல வாவென்று யெண்ணி-உமக்கு
வரிசையிட்டுவைத்தார்கள் பிரதிஷ்டைபண்ணி
அடியவர்கள் புண்ணியமீ தையா-நீரும்
அழகான கோவில்களி லிருக்கிறது மெய்யா
தேருமத கரிபரியு மிரவல்-உமக்கு
ஜெயமேளபேரிகையுங் கோயில்களுமிரவல்
ஏறுமயில் வாகனமு மிரவல்-உமக்கு
யிட்டநவ ரத்னமணி யாபரணமிரவல்

இத்தனையு மூமக்கிரவல் தானே-குறவர்
இருப்பிடத்தைப் பழிக்குகிறீ ரெண்ணுமல்வீணே
வெற்றிவே லதுதானேசொந்தம்-உமக்கு
வேறேயொரு ஆஸ்திகளின்மேலென்னதொந்தம்
யச்சமுனி மறைபொருள்களாலும்-உங்கள்
வங்கிஷவகுப்புகளைச் சொன்னாரேகேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன்-உமக்கு
வாய்த்ததொருமாமனே அளவளந்ததாதன்
ஆத்தாளோ பாளுருறப்பறச்சி-அவளுக்
கருமையுள்ள தமயனையும் வளர்த்தவளுமிடைச்சி
தாத்தாவோமீன்காரக் கரவன்-உமக்கு
தளகர்த்தனவ னும் நல்லகுலமறவன்
அரனாரென் றுமையீன்ற தய்யா-சங்க
மாண்டியல்லோ சாதியிலே சொல்வார்கள்மெய்யா
வரமுறைகளில்லாத நாட்டம்-உங்கள்
வங்கிஷங்கள்தெரியாதோ பலசாதிக்கூட்டம்
இதற்குமுன்னே நானறிந்தாலும்-உமக்கு
இசைவேனோ நீர்குட்டிக் கரணம்போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்யலாமய்யா-தாங்க
ளானாலுங்குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் நானென்றுகத்தி-யெந்தன்
பரனைதிரே வந்தீரே யதுவென்னபுத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவதுபோச்சோ-சுவாமி
கொய்ததினைமாவுக்கெனைகெஞ்சினதும்போச்சோ
பேருதெரியாமலுரு மாறி-வந்து
பிசகுசெய்தமதகரியினாலேமதமீறி
பாரமத யானை வராவிட்டால்-உமது
பாசாங்குக்குள்ளாக மாட்டே னில்லாவிட்டால்
வழகியிந் தாடிகுற வஞ்சி-யென்று
வனவேடன் போலவந்து யென்னெதிரேகெஞ்சி
களையாகு தெனவந்து மூட்டி-நீரும்
காரியங்கள் கொண்டபின் பேசுகிறீர் கெட்டி
வலிய நான்வந்தேனோ தொட்டு-நீரும்
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவென்ன செட்டு

சலியாமல் நீறுருதிசொன்ன-மொழிகள்
தவறுவரோ கலிகாலமானாலுமென்ன
பொன்னடி துலங்கிய யென்மாமி-பெற்ற
புண்ணியனேயனுதினமு மகலாமல்சாமி
யென்னருகி லிருமென்றுகேட்டால்-சுவாமி
யென்குலத்தை நீர்பழிக்க யுமக்குவிளையாட்டா
வையகத்துக் கேர்க்காது யென்னை-நீரும்
வஞ்சகமாயிழந்து பேசுவதுதன்னை
தெய்வானையோ சொல்லி விட்டாள்-எந்த
சிறிக்கியுமக் கிவ்வளவு சூது சொல்லி தொட்டாள்
எப்படியோ நானறியவில்லை-லோக
மெங்கும் நீர்போகாத விடமொன்றுமில்லை
இப்படியு மருந்திட்ட தாரு-உமக்கு
யேலாதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள்பேரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளைச்சொல்லும்-அவளை (ம்
மயிர்பிடித்துகொண்டாரேன் சற்றேயிங்கே நில்லு
மருந்திடு மயக்கமில்லா விட்டால்-எனக்கு
பதில்சொல்ல மாட்டீரோ நானெதுவுங்கேட்டால்
முருக்குவளை தாதிகளே வாடி-நம்ம
முத்துலிங்கசுவாமியே நீ கூட்டிவாபோடி
கருதுமருந் திடுபிசகு தோணும்-எந்தன்
கணவனெனுங் கந்தருக்கு கைபார்க்கவேணும்
மின்னாரே யென்றிவளுஞ் சொல்ல-யெங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவருமென்ன
யென்னடிவீண்யோசனைகள் கொண்டாய்-நானும்
யெவள்வீட்டி லேயிருந்துண்ணத்தை நீகண்டாய்
என்னுடைய சொல்லுருதி மீறி-நீயும்
எதிர்பேசினதினாலே யுன்னைநான்சீறி
சொன்னவகை யல்லாது கண்ணே-சும்மா
தோகையேநானுமுனை பேசுவேனோபெண்ணே
மயங்காதே நீவள்ளிமாதே-உந்தன்
மணமறிய நான்சொன்ன தல்லாதிப்போதே
ஜெயமாகதான்போயி வருவேன்-வள்ளி
தினமுமுனைப்பிரியாமல் தெரிசனமுந் தருவேன்

உந்தனைவிட் டகல்வேனோ மானே-யென்று
யுபசாரஞ் செய்தங்கி ருக்கையிலே தானே
கந்தனையும் கோவிலுக்குள் தேடி-அங்கே
காணுமல் தெய்வானை யம்மன்மனம் வாடி.
மங்கையரே சுந்தரப்பிரகாசன்-அந்த
மாணிக்க கெங்கைக்கு போன முருகேசன்
யெங்கேயென வேலவரைத் தேடி-நீங்க
ளிது நிமிஷம் வரவேணு மென்றிடவேயோடி
தாதியர்களெல்லோருஞ் சென்று யெங்கள்
சண்முகவேலாயுதனைத் தேடினுரென்று
ஆதிசிவ மாணிக்க கெங்கை தீர்த்த
மாடவந்தவேலவரைக் கண்டீர்களோயிங்கே
பாதிபிறை நுதலழகி யாளே-அவள்தன்
பர்த்தாவைக்காணுமென்று தேடிவதினுலே
கதித்த புகழ்கொண்டமுனிவோரே-யெங்கள்
கந்தனையுங் கண்டதுண்டோ சொல்லுவீர் நீரே
காணிக்கை கொண்டுவந்தோரே-எங்கள்
கட்டழகி தெய்வானை மணவாளனுரே
மாணிக்க கெங்கை நீராட-யிங்கு
வந்தவரைக்காணீர்களோ யினியெங்கேதேட
பாங்கியவா நதியெங்குந்தேட-கோவில்
பணிவிடைக் காரர்தெரு வீதிவழிநாட
எங்கியவர் தேடுவது கண்டு-சுவாமி
யெங்கோனுஞ்சிந்தையி லறிந்தன்புகொண்டு
நினைவில் மறக்கா தெய்வானை-யிந்த
நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ்-சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்று தேடி-வாரார்
ஏந்திழையே நான்போயி வரவும் விடை தாடி
தாடியென்று சொல்லவே திகைத்து-வள்ளி
தையலருஞ்சுவாமிதனைப் பார்த்துமேநகைத்து
தேடிவந்தபேர்களை நானடிப்பேன் அந்த
தெய்வானைவந்தாலுமே சண்டைபிடிப்பேன்
என்னுடைய கணவனையுந்தேட அவளுக்
கென்ன வதிகாரம் விடை கேழ்க்குறீரோட

மன்னவா யிதுவென்ன வென்றே-சொன்ன
வள்ளிதனையுபசாரஞ் செய்தருகில் நின்றே

யெனக்குறிய மானே நீகோபம்-இப்போ
யென்பேரில்வைக்காதே வீண் மனஸ்தாபம்

உனக்குநான் பிசகுசெய்வேனோ-பெண்ணே
யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப்பேனோ

போய்வாரேன்வள்ளி தயவாக-யெனக்கு
புகழ்ந்துவிடைதாடி தெய்வானையிடமேக

வாய்திறந்துசொல்லுமென மகிழ்ந்து-யென்று
வடிவேலர் கேழ்க்கவே வள்ளியுமுகந்து

மறைபுகழு கின்றவடிவேலா-சுவாமி
மனவருத்தமில்லாமல் போய்வாருஞ்சிலா

இறையவருக் குகந்தமகனே-யென்று
யிவள்சொல்ல வேலர்வழி கூடநடந்தாரே

சித்திரவடிவேலர் நடந்தார்-இங்கே
தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டடிபணிந்தார்

வெற்றிமயிலோனன்பு கொண்டுகோயில்
மேவியதெய்வானையையுங் கண்டெதிரேசென்று

மங்கையரே யெனைத்தேடுவானேன்-நம்ம
வள்ளியம்மைதன்னுடையகோவிலுக்குபோனேன்

செங்கமல மாதேயென் கண்ணே-யிப்போ
தேடினதுமென்னவகை சொல்லாயோபெண்ணே

தெய்வானையென்றுர் துணிந்து-அந்த
தேவிசெவ்வேள்பாத மலரடிபணிந்து

வைபோகமான வடிவேலே-உடைய
மணவாளா உமக்குநித மிதுதானோவேலை

இளையாள்மேலிருக்கிற பாசஞ்-சுவாமி
யென்பேரிலேனில்லை யுமக்குவிசுவாசம்

அழையாத விருந்தோ நீர்காணும்-வள்ளி
யவள்மனைக்குநிதம் வலியப்போகவோவேணும்

முழுக்கவே யும்மாலே யேச்சே-சாதி
முறைதவறிக்குறவருட-சம்மந்தமா

இழுக்கானசாதியிலேகி-மாலை
யிட்டாலுமேன்னையனு தருவாரோயோகி

அடிக்கடி நீரவள்மனைக்குப்போனால்-மெத்த
மனக்களிப்பாகவே சொல்லுவாயானால்

குடிதனிலுயர்ந்தவளுமில்லை-வள்ளி
குறவர்குலமானதால் சொன்னேனென் சொல்லை

நிசமென்று நீரெண்ணுவீரே-உமக்கு
நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுட மோகமதவீரோ

அசையாமலானந்தமீறி-வள்ளி
ஆசைகொண்டுபேசுகிறீர் நானுமக்குப்பாரி

யாகிநானெடுத்ததென்னகோட்டை-புவியில்
அறியாரோ நீரெனக்குத் தேடிவருந்தேட்டை

தேகியெனவாண்டிபோலானீர-சுவாமி
தேவியவள்வள்ளிதினை மாவுதிங்கப்போனீர்

திரிபுவனையருள்பெற்ற பாலா-உமது
சித்தமதுவெப்படியோ கதிரைவடிவேலா

அரிமருகரே யென்றுரைக்க-யெங்க
ளாறுமுகன்சொல்லுவார் தெய்வானைமெய்க்க

மானே நான் உன்வருதிபெற்றேன்-பின்பு
வள்ளிதன்னை மாலையிட்டுகூட்டிவந்துவைத்தேன்

தேனேயென்மேற்பிழைக ளில்லை-உனக்கு
தெரியாதோ வீணாவில் பேசுவதுதொல்லை

கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று-யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மாசனத்திலேயொன்று

சேவலொருகையினிலிருக்க-யெங்கள்
சித்திரவடிவேலவருமேகொலுவிருக்க

சூடாதீவாராதனைக்கி-வந்து
சூழ்ந்தார்கள் கோடானுகோடியன்றைக்கி

தெளிந்து துதிபாட-கதிரை
என்னுடைய பீதினில் கவிமாலைசூட
கென்ன ஃ

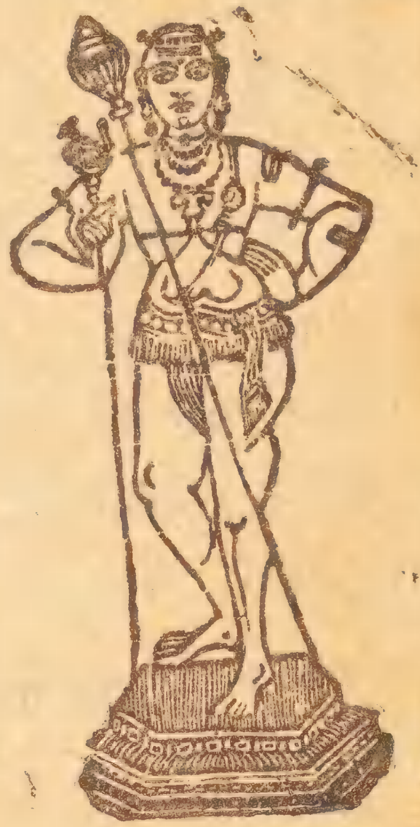
சிம்மாதனத்திலிருக்க-யெங்கும்
ஜெய ஜெயன வந்தார்கள் சூழவேபெருக்க
அம்மாபரஞ்சோதி பாலன்-நல்ல
அன்புடன் னருளுவா ராறுமுகவேலன்
துன்பவினை யணுகாமல்தானே-நீங்கள்
சுகமாக வாழ்வீரென் றெல்லவர்க்குந்தானே
தென்கதிரை வேலரருளாக-வந்த
தேவர்களு மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்து நிதம்பணிய-யிந்த
செந்தமிழ் தனக்குதவி செய்சுப்பிரமண்ய
கர்த்தனருளாலே குறைவில்லை-ஆருங்
கதிர்காமமென்றாலும் வறுமைகளுமில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி-யெங்கள்
திருமாலு மயனரனு முமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாவலரும் வாழி-வள்ளி
நாயகன் மேற்கவியி தென்னாளும் வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழி-யிந்தப்
புவியெங்கு நகரத்தார் புகழ்பெறவே வாழி
வள்ளி தெய்வானையுடன்மேவி-யோக
வாழ்வு பெறுங் கதிரேச ரென்னாளும் வாழி.

கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.



கதிர்காமத்துயேசல்.

சீர்வளருங்கிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவினாயகனை யெண்ணியே-வாலை
சத்திசிவனைத்துதி பண்ணியே

சத்திசிவனருளும் வெத்திவேலவர்மலர்த்
தாளிணை தன்னைமறவேனே-கந்த
வேலனுமெங்கள்முருகோனே

கோனெனுமிந்திரனுந் தேவருந்துதிசெய்யுங்
கும்பன் குருவைப்பணிந்தேத்த-வெகு
யின்பமுடனேகதை வாழ்த்த

யின்பமுடனேவரு மன்புள்ளதோழியரே
யெங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர்காமமதைப் பாரும்

தென்கதிர் காமமென்றால் யெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவல்கொடி துலங்கு தே[illegible]தையா-இந்த
மரவளமா நகரின் மீதையா

மாவளமானயிந்தப் பூநகர்தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகேசன் பெண்ணே-வேல
ரிங்கேயிருக்கிறார்தான் கண்ணே

இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவரென்றால்
இந்தமதகரிமேல்ப் பாரையா-மேவி
யந்தாபவனிவாற தாரையா

அந்தாபவனிவரும் கந்தன்பன்னிநகையன்
ஆனைமேலேறிவரு வோரடி-தேவர்
சேனைசேனாதிபதி தானடி

சேனாதிபதியிவ ரானையின்மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும்லோலனே-வெகு
அருமையாயீன்றவளார் வேலனே

அருமையாயீன்றவளும் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளை யெங்கள்பரமேஸ்வரி-கைலை
காத்தாளே மங்கைமங்களேஸ்வரி

காத்தாளே செங்கைவேலனாத்தாளிவளென்றீரே
கயிலாசநாதர்க்கிவளாரு-யெனக்
கொயிலாக சொல்லுமறுசீறு

ஓயிலாகயீஸ்பரியுங் கயிலாசநாதருக்கு
உத்தமிசொந்தமனையாளடி-வாலை
சத்திசிவனென்பார்கள் கேளடி

சத்திசிவனையவர் பெற்றிடும் ரதிமதன்
தான்வந்தெதிர்த்ததென்னசீரையா-சிவன்
ஏனவர்தன்னை யெரித்தாரையா

ஏனெரித்தாரென்றாயே மானேயுடையவர்மேல்
யேதுக்குப்பாணம்மதையெய்தான்-சிவன்
வாதுக்கணலாகவேதான் செய்தான்

வாதுக்கெதிர்த்துவந்தபோது விஜயன்வில்லை
வாங்கிச்சிவனையடித்தே வைதான்-சிவன்
தாங்கியருளவர்க்குமேன்செய்தான்

தாங்கினதவத்தா லோங்கியபார்த்தனெனும்
தானைபொறுத்தாதருள் சித்தையார்-இந்த
ஆனைமேல்வாறகர்தன் சித்தையார்

ஆனைமுகமும்பெரும் பானைவயறிலங்க
அந்தாயிருக்குரா பாரையா-ஒரு
தந்தமிலங்கியவராரையா

தந்தமது துலங்க வைந்துகாமிலங்கத்
தனியேயிருக்கிறவர் தான்பெண்ணே-வள்ளிக்
கினியகுமரன்தமையோன் கண்ணே

இனியகுமரனையுங்கனிவாய்வளர்த்தெடுத்த
யீசனுக்குயிர்த்தப்பிள்ளை யேனோ-நந்தி
வேஷமெடுக்க விதிதானோ

வேஷமெடுக்கக்கண்டேசியவள்ளியஞ்சி
வேலனுங்கந்தனைக் கொண்டாடினாள்-ஒரு
தாழ்வனறிமாலையிடக் கூடினாள்

தாழ்வன்றியேபுவியில் வாழ்வுமிகுந்தகந்தன்
சங்கையில்லாமல்கெஞ்சிநேரே-குற
மங்கையைக்கூட்டிக்கொஞ்சினாரே

மங்கைகுறவருட தங்கையல்லடிபெண்ணே
வந்தபகவன்முனிவேண்டி-ஆதி
சொந்தமாய்ப்பெற்றவள்ளிதாண்டி

சொந்தமாய்வேலனுக்கு விந்தவள்ளிக்குமுன்னே
சூட்டவில்லையோமணமாலை-திருப்
பூட்டவில்லையோ புவிமேலே

பூட்டவேதெய்வானையைக் கேட்டுமுன்னாளையிலே
பூமணஞ்செய்தாரடிவேலன்-ஆழி
வாமனன் தங்கையருள் பாலன்

வாமனனோமஞ்செய்து மோகமாய்மாலையிட்டு
வந்தவர்வட்டக்குடை பின்னை-யிந்தத்
தந்திமேலேறிவாறதென்ன

தந்தியிலேறிவார திந்தத்திருவிழாவின்
சங்கையதுதாண்டி கண்ணே-சுவாமிக்
கிங்கேவளமையிது பெண்ணே

இங்கேவளமையென்று மெங்கும்பகலைப்போலே
யிருபுறமும்ஜனங்களேந்தியே-கொண்டு
வருகிறதீபமென்ன காந்தியே

காந்தியுடனோகையி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
கற்பூரதீபமதை தூண்டி-வீரூர்
சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி

தாண்டியுபசரித்து வேண்டுதோர்மஞ்செய்ய
சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா-வேலே
சித்திரமான திதைப் பாரையா

சித்திரமானவன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர் நகரத்தாரடி-வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப்பாரடி

நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடங்கட்டிய
நகரத்தாரென்றாலவர்யாரு-அவர்
புகழ்பெற்றிருப்பதெந்தவூரு

ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண்ணூற்றாறாரடி-வெகு
பாங்குள்ள நாட்டுக்கோட்டையாரடி

நாட்டுக்கோட்டையாரென்றால்வாட்டமில்லாதலங்கை
நாட்டுக்குவந்தவகை யேதையா-புகழ்
தீட்டும்நகரத்தார்கள் தானையா

தானையாவென்றுசொன்ன மானேகொழும்பினிலே
சந்தோஷமாகவேயா பாரமும்-செய்ய
வந்தவர்களிவரென் னேரமும்

என்னேரமுங்கொழும்பில் சொர்ணயாபாரஞ்செய்த
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே-யிவர்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே

பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌரணைக்கேவருவாரடி-யிங்கே
வருஷங்கள்தோறும்வெகு சீரடி

வருஷங்கள்தோறுமிங்கே வருவாரானாலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேதுலப்போதுகாண்-யிங்கே
தான்வேலெடுத்துவார தாருகாண்

ஆருகாணென்றாய் புகழேருப்புதுக்கணக்குக்
காகவந்த நகரத்தார்கள்-வெகு
சேகரமாகவருவார்கள்

சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிருந்தவரேதோணும்-நல்ல
கல்விமிருந்தவரே காணும்

கல்வித்திரமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே-வெகு
விந்தையா நாட்டுக்கோட்டையாருக்கே

நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு தீட்டும்புகள்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவரைத் தானையா-யெங்கும்
சகலபேர்களும் சொல்வதேதையா

சகலயாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவறுமற்செய்துவந்ததோதினல்-புவியி
லிவரேநகரத்தாரென் றோதினர்

இவர்களைப்போலேநகர் எவ்வளவோதர்மம்செய்தார்
வேணையோகாணுமந்த நாளிலே-அப்போ
தானவர்க்குந்தபேரேனில்லை

பேர்புகழ்சரிகைகிரிகை நேருங்குகனருளும்
பெற்றதினல் நகரத்தாரே-யென்று
யெத்தலத்திலுமுரைத்தாரே

எத்தலத்திலும் பெற்றமதுரைச்சொக்கர்
யிருக்குங்கோயிலையெல்லாந் தானையா-பொன்னுல்
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா

ஆறென்றுய்பெண்ணே யெங்கும்பேருனதென்மதுரை
ஆலயத்தைப் புதிப்பித்த தாரடி-வடி
வேலனருள் நகரத் தாரடி

வேலனைப்பெற்ற சத்தி வாலைசிவகாமித்தாய்
மேவுஞ்சிதம்பர நடேசனர்-சபை
யாவும்புதிப்பிக்கிற தாறையா

புதிப்பிக்கவேணுமென்று மதிப்பித்துகந்துசெய்தார்
புவியிற் புகழ்நகரத் தாரடி-மூகில்கள்
கூவியும்தண்மைபோல்கொடை யாரடி

கொடையார்கள்தர்மம் செய்யசடையாரோவாணிபத்
கூடும்முயர்ச்சியுள்ள வாழ்விலோர்-புகழ்
தாடும்வேதாகமத்தின் கேள்வியோர்

நாடுமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
நகரத்தார்தர்மம் நிலை நாட்டினார்-நித்தியம்
சுபஜெயமங்களத்தைச் சூட்டினார்

சூட்டியவர்க்கருளைத் தீட்டியவேலவர்மேற்
சொன்னகவியெங் கும்பிரகாசம்-ஒகோ
மன்னவருமக்கெந்ததேசம்

தேசமென்பதுராமன் சேதுபந்தனஞ்செய்த
சீமான்திருப்புல்லாணி தானடி-தங்கம்
ராமசாமியென்பது நானடி

நானடிக்கடிகந்த நாதன்தனைப்பணிய
நல்லதினங்களெப்பகாணும்-அதைச்
சொல்லநாமிங்கேவரவேணும்

சொல்லக்கேள்சுக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
தோதானகார்த்திகைக்கித் தானடி-வந்தால்
பாதகங்களகன்று போமடி

பாதகந்தன்னைப்பரி காரமேசெய்யுங்கந்தன்
பாதகந்தனைப்பணிய வேணும்-நாங்கள்
காதல்கொண்டேவருவோம் காணும்

காணுந்தவமிருந்து கதிரைப்பதியுகந்த
கந்தன்செந்தூரில்வளர் யோகண்டி-நல்ல
தொந்தமிட்டாடுமயில் வாகண்டி

வாகன்செந்தூரானென்றால் வையாபுரிப்பழனி
மாமலைமேலிருப்பதாரு-நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு

சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுள்ள
தலங்களெல்லாமிவர் தாண்டி-மேவி
விளங்குங்கதிரைப்பதி யாண்டி

ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டியபதியென்றால்
அத்தலங்களிலேது காணும்-இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோணும்

சித்தம்வைத்திருப்பது முத்தரெனுமடியார்
சிந்தையைவிட்டகல மாட்டார்-மாயன்
செந்திருவாழ்கதிரை நாட்டார்.

நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்டமாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில் செல்வாரோ-நாமும்
கேட்டவரங்கள்தருவாரோ

கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுபதியில்செல்வார்
கேசவன்மருகனுர்க்கே-யெண்ணி
வாசமாய்நம்பிவந்தோர்க்கே

வாசமுடனேகதிரேசனைத்தொழுதிட
வாருமையர்புகழ் வாழி-யினி
கூறும்ஜெயமங்களம் வாழி

வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழி-யெங்கள்
மோழிக்கொடிக்குலமும் வாழி

கதிர்காமத்து ஏசல்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதிர்காமக்கும்மி.

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும்நல்ல
தென்கதிர்காம மதில்மேவும்
ஆறுமுகன்கதிரேசனின்மேலெங்கள்
அண்டர்கொண்டாடிய வாசனின்மேல்
மங்களஞ்சேரும் கும்மிப்பாடவந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியேயெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே
சுந்தர நீரணி ஆறுமுகன்மீதிற்
சொல்லுந்தமிழுக்கு நாலுமுகன்
சிந்தைக்கிசைந்தவேளை வாழ்த்திக்கவி
செப்பும் புலவர்களைப்போற்றி
சந்தோஷமாய்க்கும்மிப் பாட்டுரைக்கக்கந்தன்
தையல்தெய்வானையு மேசிறக்க
வந்துதவிசெய்யவேணுமம்மா நானும்
வாழ்த்துங்கவிமாலை பூணுமம்மா
கந்தன்கதிர்காம வேலவனேபுவி
கார்க்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேயனு கூலனேதொழு
தேத்திப்பணியும் சீலனே
மங்கையரெல்லோரும் வாருங்கடியிந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடிமுகம்
சிறந்தகுங்குமந் திட்டுங்கடி

கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டி நல்ல
கோலவர்ணபட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடி கந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி

ஐயமில்லாமலே நாடிவந்தயிந்த
ஆறுமுகன்பதிதேடிவந்த
செய்யிழைமார்களே வாருங்கடிகவிச்
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி

ஓதியசெந்தமிழ்ப் பாடிடவேயிந்த
ஊர்வளஞ்சொல்லுக் கொண்டாடிடவே
யேதுபிழைகளிருந்தாலும் சுவாமி
யேழைக்கிரங்கி யெனையாளும்

ஆறுமுகனென்று பேருடையானெனை
யாளும்கதிர்காமவ் வூருடையான்
சீருடையான்வடி வேலுடையான்வெகு
சித்தர்கள்போற்றிய காலுடையான்

சத்திக்குகந்த மகன் தானேயிவர்
தத்தையுமுக்கண் சிவன்தானே
யெத்திசையும்புகழ்மால்மருகன்றனை
யேத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி

வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலேமழை
மாரிபெய்யவுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேத்தினர்சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினர்

சென்னல்களெல்லாம் விளைந்திருக்குமெங்கும்
சிங்கள நாடு மகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்தழைத்தெங்கும் மூத்தினும்பூங்
காவுகளெல்லாம் வளர்ந்தோனும்

மாவுங்கொய்யாவு மடர்ந்திருக்கும்புன்னை
மரம்பிலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்

கூவுங்குயில்மயில் கூட்டமும்வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்
கானகத்தில்மயில் ரொம்பவடிபுலி
கரடிமான்மறை கும்பலடி
வானரங்கள்வீளை யாடுவதுமெங்கும்
வண்டுகள்கீதங்கள் பாடுவதும்
மாணிக்கக்கெங்கையா ரோடுவதும்நித்தம்
மாதவர்வந்து நீராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரேகதிர்
காமத்தைநோக்கி வெகுபேரே
வீதியலங்கார மெத்தவடியிதில்
மேவுஞ்ஜனங்களும் சுத்தமடி
சோதிமயமான கோபுரமுங்கோவில்
சூழ்ந்ததிருமதில் தாவரமும்
குமரன்கோவி லிலங்குதுபாரிதில்
கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும்வள்ளி
யம்மைதெய்வானைக்கி மாடமும்
என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின்கோவி
லிலங்கியவலங் காரத்தின்
சன்னிதிகாவலும் சிங்களவர்கோவில்
ஸ்த்தானிகராவதும் சிங்களவர்
நன்னகரெங்கிலும் சிங்களவர்கோவில்
நாட்டியக்காரரும் சிங்களவர்
மன்னரசுக் குருத்தவர்கள்விட்ட
மானியங்கள்ரெம்பப் பெற்றவர்கள்
புத்தமதத்தி லுகந்தவர்கள்கந்தன்
பூசையில்நித்த மிகுந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவதுமிவர்
நேர்ந்துபணிந்துகொண் டாடுவதும்
தெய்வானைக்கேத்த மலர்கள்கொய்வார்பர
தேசச்சன்னியாசிகள் பூசைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடிஸ்தல
மகிமைச்சொல்ல நல்லதடி

வெண்டிசைதோறும் புகழ்வார்கள்கொழும்
பெங்கும்சிறந்த கதிரேசன்
கண்டியில்மேவிய தீரனடிகந்தன்
காலாயுதக்கொடி வீரனடி
செங்கைவேல்வில்லையும் பெற்றவண்டி அந்த
தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகிய வேலனடி அவர்
சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி
சிறப்பைச்சொன்னவ ரேகாணும் அந்த
தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
யிருப்பதெந்தவிடங்காணும் அதற்
கெப்படிப்போனால் நடந்தோணும்
கண்டிகொழும்பு மிருப்பதெங்கேயிந்த
கார்க்கடல்மத்தியிலத் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா
சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னாளேதேவர்
சொன்னசபதத்தால் முன்னாலே
வெல்லவேமாருதம் வீசையிலேதள்ள
மேருமுடியிந்தத் திசையிலே
வந்துவிழுந்த யிடமாச்சுயிந்த
வாரிக்குமேலே இடலாச்சு
உந்திக்கமலத் துதித்தவருங்கண்டு
உள்ளத்திலெண்ணி மகிழ்த்தவரும்
ஏழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியேயிதற்
கிலங்கையென்னும் பேர்தாக்கியே
ஆளுமென்றபண நற்பாலேசொல்லி
ஆண்டகுபேரனுக் கிப்பாலே
ராணுவத்தோடே ஜெயம்பூண்டான்மன்னன்
ராவணன்றென்னிலங்கையாண்டான்
போனதிரேயதா யுகத்திலேவந்த
பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே
கண்டுசிறையெடுத் தோடிவந்தான்ராமன்
கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்

நின்றுகடலைக்கண்டே திகைத்தான் அந்த
நேரம்வருணனையு மழைத்தான்
சீதையினாலே மனமுகந் துராமன்
தெர்ப்பசயனமதிலிருந்து
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக்கன்னி
யாகுமரி யெல்லைகண்டுறுதி
பரப்பிலேபத்து யோசனையாய்க்கவிப்
படைமலைகொண்டதற்கிணையாய்
உரத்துயோசனை நூறுவட்டுமஅணை
உண்டுபண்ணிலெங்கைக்கோட்டைமட்டும்
நடந்துலெங்கையைக் கண்டபின்புராமன்
ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத்திரு
வணைசிதருண்டு தான்மறைய
பின்னாலிலங்கையைச் சீராக்கித்தவப்
பெருமையால் கொஞ்சம் பேராக்கி
அன்னாளவிபூஷண னுண்டுவிட்டார்பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்
நாட்டமுள்ளகயற் கண்ணாளேலெங்கை
நகரம்நாள்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்து கடலாச்சுயிது
கொஞ்சமாய்த்தீவிங்கே துண்டாச்சு
அப்பாலித்தீவுசீரில்லாமல்யிதில்
ஆளவொருவரு மில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சுபெரி
யோர்களுலாவு மிடமாச்சு
நயமிகுந்த பெருங்காடுவெகு
நாளாயிருந்ததின்பிற்பாடு
யியக்கரென்ஞெரு ராட்சதனும்யிதில்
யிருந்தரசிட்டான் யேச்சவனும்
நத்தியேநாயர் சிலகாலமேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்திதில் நாடினார்சிலர்
புத்தமதத்தைக்கொண்டாடினார்

தொண்ணூற்றுமூடி மன்னரடி அதைச்
சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னமடி
விண்ணவர்கள்மெய்த்திடு மானகரில்யிதில்
மேவியரசிட்டபேரவரில்
கண்டியரசனும் மின்னுலே
கட்டடம்காணலாம் கண்ணுலே
வண்டனதியாய்க் காரனடி அவன்
வம்மிஷம்நாயக்க ராஜனடி
அதற்குமுந்திய ராஜர்தொட்டுக்கட்டி
ஆண்டவிதமெல்லாம் சீறுகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணுமலைக்காடு
மண்டியிருப்பதுந் தானுமே
இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன்யிந்த
இலங்கைநாடெல்லாம் ராசசிங்கன்
சங்கையுடனர சாளையிலே சீமை
தன்னிலிருந்த வேளையிலே
சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியேயிந்த
தீவுக்குள்ளேவந்து யிறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்தும்புத்தர்
தாவுங்கழனித் திசையடுத்து
கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டியதைக்
கொழும்பென்றுசொல்லி பேர்நாட்டி
வேட்டெழுப்பிக்காலிக் கோட்டைகட்டி நல்ல
விஸ்தாரமாத்திர பேட்டைகட்டி
தொட்டதிருக்கோண மாமலையும் அந்த
துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஓட்டாமல்தள்ளி விரைவாகிவந்து
உலர்ந்தாக்காற ருசாராக
ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள்பின்பு
ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிலைநிறுத்தயிந்த
மேதினியையெல்லாம் சீர்திருத்த
கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டிக்கொண்டார்யிந்த
கொழும்புகோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்

வம்பானகாட்டையும் வெற்றிலுற்றூர்கோடு
வங்காளக்கச்சேரி கட்டலுற்றூர்
கண்டியரசனைத் தெரிந்திட்டார்பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு யருத்திட்டார்
வண்டிக்கிரோட்டுக ளுண்டுபண்ணியிதில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி
துறைமுகங்களை நேராக்கிகாப்பித்
தோட்டங்களை யெல்லாயசீராக்கி
நிறையயிந்தியாச் செனங்களும்ரேகு
நிறைந்ததீர்வைப் பணங்களும்
மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார்பேசி
விளம்பும்ஆபீசை மூந்திவைத்தார்
என்னசொல்லுவேனடி மின்னரசேயிந்த
இங்கிலீஷ்காரர் தன்னரசை
பூட்டிறயிலையும் நடத்தினூர்யெங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்தினூர்
தாஷ்டீகமான கடலலைக்கியூட
தடுத்தணைகட்டி யேநெருக்கி
தண்டவாள்சூட்சம் வைத்தாரேமலைத்
தண்ணீரைவாவென் றழைத்தாரே
கங்கையுஞ்சிங்கார மூண்டாச்சுவெகு
தாழ்வில்லாவாழ்வுக ளுண்டாச்சு
பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சுவெகு
புத்தியும் வித்தையுமேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால்ஒரு
தாழ்வொன் றுமில்லையே தோழிப்பெண்ணே
தாழ்வில்லாத்தண்மை யுடன்வாழும்கவி
சாற்றியமன்னவ ரேகேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில்வந்த
ஆரம்பத்தின்கதை சொல்லுமையா
ஆரம்பமென்ன புராணத்திலேகதை
அறிந்தமட்டு மின்னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கள் பெண்ணூரேவர்ன்ன
கோலவிழிக்கயல்க் கண்ணூரே

அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலேகட்டி
ஆண்டகிரேதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியேதேவர்
கோனைவெருட்டியே கொளுத்தியே
பாரவினையாளுக் கொஞ்சாதவெகு
படைப்பெருக்கத்துக் கஞ்சாத
வீரப்பிரதாப மிகப்பூண்டமன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட
வாசமுள்ளசுர நாளையிலே அவன்
வந்துபோர்செய்திடும் வேளையிலே
பாசரைவீடு மிதில்தாண்டிகந்தன்
படைப்பெருக்க மிதில்தாண்டி
குன்றெனும்சூரரைத் தூக்கினார்தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினார்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடியிதில்
அண்டர்களும் விசுவாசமடி
காமன்மைத்துனனைத் தொண்டுபண்ணிகதிர்
காமமென்றபேரை யுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டுவந்தநம்ம
வள்ளிமணாள னிவன்தாண்டி
மன்னவரேகவி சொன்னவரேயிங்கு
வாருமையா சொல்லக்கேளுமையா
மின்னியவேலவரை வாழ்த்தமுறை
விளங்கச்சொல்லும் பணிந்தேற்ற
விளங்கும்தீப தெரிசனமும்நவில்
மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முழங்கச்சன்னதி முன்பாகச்சென்று
மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி
மூலஸ்தானந் தெரியாமேசபை
முன்ஸ்தல மண்டபந்தோணுமே
சீலமிகுகந்தன் சன்னதியிலிட்ட
திறைமறைப்பிங்கே யேதுக்கையா
திரைமறைப்பு வளமையடிகந்தன்
சேவடிகாண்ப தருமையடி

முறைதெரியாத மானிடர்க்குக்கந்தன்
முன்மணிவாசலுந் தோணுது
முன்மணிவாசல் கடக்கணுமேசுவாமி
மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன்தன்னை
நானறியவகை சொல்லுமையா
நானுமறிந்தது மில்லையடிசொன்னால்
நம்புவையோ யெந்தன்சொல்லையடி
தேனருந்தவழி தோணுவிட்டால்கந்த
சேருவை காணமுடியாது
சேருவைகாண முடியாவிட்டால் இந்தச்
சிங்களவரெனும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவ னறியாமல் நித்தம்
ஆருக்கலங்காரம் செய்வார்கள்
ஆருக்கென்றால்வர்ணப் பேழையொன்று அதற்
கன்புற்றலங்காரம் செய்துகொண்டு
பாரியகேடக மீதேற்றிவீதி
பவனிவாரது முண்டுமெடி
பவனிவந்திடும் பேழையதுயென்ன
பாவினையாகவே சமைந்தது
அவனியெலாம்புகழ்ந் தேற்றபேழைக்
கருள் நிறைந்தது மெவ்விதங்காண்
அருள் நிறைந்து சமைந்தவித்தைவெகு
அந்தரங்கமிந்தப் பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால்கண்டு
கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே
வள்ளலுகந்திடும் கோவிலுக்குமுழு
வச்சிரத்தட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணி மேடையெல்லாம்செய்து
செப்போட்டிட்டது மேதுக்கையா

செப்போடல்லவோ தோழியரேயிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்குயிது
செப்போடாகவே தோணுமடி
செப்போடிட்டதை மாத்தையிலேபின்னும்
சீர்திருத்திவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொள்ளாரோ சொல்லுமையா
அறிந்ததுண்டைய னுத்தரவால்பன்னி
ராண்டுக்கொருதர மாத்தினவர்
உரியசுத்தமவு னங்கொண்டுசமா
துகந்தடைந்தவர் கோடியுண்டு
கோடிபேருண்டென்றும் சொன்னவரேகந்தன்
கொலுவில்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாடும் கதிர்மலைமேல்கந்தன்
சேருவைச்சேகர மெப்படிகாண்
சேகரமான மலைகளுண்டுசுத்தி
திரண்டுருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சாரமடிமலைக்
கிசைந்துபோனவரில்லையடி
போனவரந்த மலைவளத்தைச்சொல்லிப்
புகழக்கேட்டே னதின்விதத்தை
ஆனாலவ ரெப்படிப்போனார்போக
லாகாதென்றெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்
ஆகாதென்றது மெய்தாண்டிமுரு
கைய னுத்தரவி னால்தாண்டி
யேகினாலந்தக் கதிர்மலைக்கிவழி
யிசையத்தோணு மிருள்விலக்கி
யிசையும்நல்ல வழியுமென்றீர்முன்னே
யேகமிருகசஞ் சாரமென்றீர்

திசைக்கிச்செல்லாமல் தட்டிடுமோகண்டு
சேரும்படிவிழி விட்டிடுமோ
விட்டுவிடாதது மெய்யதற்கேகதிர்
வேலவனுத்தர வாவதற்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம்வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்
நடந்துகாணுவ தெந்தமலைகந்த
நாதனிருப்பது மெந்தமலை
அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டேயங்கே
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டோ
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டு அப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மானிடர்க்குசபை
காணவுந்தோணுது தோழிப்பெண்ணே
தோணுதென்றது மெய்யவரும்யிருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும்
காணாதமாமலைக் கேறினவர்சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ
கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையும்எங்கள்
கந்தன்கனக சபைமலையே
தொண்டரல்லால் கண்டபேருமில்லை
அங்கேதுடிவயிரவன் காவலடி
காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலேயெங்கள்
கர்த்தன்பவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சமாதொன் றிருக்கிறதேயதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குவதை
சொல்லுவேன்கேளு திரைகடந்தயோகத்
துரியாதீதத் துரைகடந்த
நல்லமுந்துலிங்க சுவாமிக்கடிமுந்தி
ராஜரால்கட்டிய கோவிலடி

கட்டியகோவில்ச் சிறந்ததிலேகதிர்
காமம்சிவஸ்தல மானதிலே
மூட்டிவணங்கி முகையதீனென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா
முழக்கமான நபிவரத்தில்வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமாக முசிலீன்கள் நிதம்
வந்துவணங்குந்தீன் சத்தமடி
தீனதுகூறிய மாபதியில்நல்ல
சித்திரவேலவன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரம்கட்டின தார்காணும்
கட்டியமாமடம் செட்டியடிதர்ம
கர்த்தரெனும் நகரத்தார்கள்
ஓட்டியபொதிகை யிட்டமைத்தார்புக
ழுயர்ந்ததர்மம் மடம்சமைத்தார்
உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள்செல்வ
மோங்கும் வசியகுலத்தார்கள்
இசைந்துவந்தவரைத் தேடியன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி
நாட்டியதர்மம் மிகக்கொடுத்துகந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலேயிவ
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு
வாரதுண்டுநகரத்தார்களென்று
மன்னவரேசொன்னீ ரின்னகரில்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனுக்குயிது
ஆடித்திருவிழா முக்கியபோ
முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலேசுற்றி
முக்கோணசக்கர வீதியிலே

சக்கரபாணி மருகரெனும்கந்த
சாமிதிருவிழாக் கூட்டமடி
கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடும்குடைக்
கொடிவிருதுகள் நின்றுமெய்
நாட்டமுடைய திருநாளில்நிதம்
நடத்துகின்ற வளமையென்ன
வளமைவேழத்தின் மேல்யிருந்துகந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலேவரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி
கந்தனுக்கொத்த திருநாளிலிந்தக்
காசினியோரும் வருநாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக்கந்தன்
தேருமேலேருவ தென்னறக்கையா
தேருமேலேறும் வளமையில்லை சித்திர
தேருமிழுப்பது மிங்கேயில்லை
தேருடன்தண்டிகை மீதேறிசுவாமி
நீராடுப்பானதைப் பாருங்கடி
நீராடுப்பென்றதும் தோன்றலையேயிப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
தேருமின்னாட்டு வளமைகளோயிதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா
சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலேசுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலேயிதை
நீராடுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி
மெய்யான ஆறு முகவரெனும்சுவாமி
மேவியவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமம்தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டோ

முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந்தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியுமுத்தியு மூண்டாகும்பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்

கேசவன் தன்னரு மைக்குறியவள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழ்களைச்சொன்ன
மன்னவரேயுமக் கெந்தவூரு

மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரம்சேது
மாநகராம்திருப் புல்லாணி
நன்னயமாகிய ஊர்தாண்டிதங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி

பேரையுமூரையு மேபுகழ்ந்து சொன்ன
பேர்பெற்றமானகர் மீதிருந்த
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கே நீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன

வந்துகொழும்பதனிற் சிறந்துவெகு
வாசமதாய்ச்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக் கண்ணாலேகண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி

கைதொழுதேத்தியே மெய்வாசன் நம்ம
கந்தன்கதிரை முருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணாளனின்மேலினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா

சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்குவரும்
துன்பமகற்றுமிப் பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லாம்வல்லத் தாண்டவத்தால்வாலை
தேவிசிவகாமி யின்தவத்தால்

அருள்பொருந்திய பூவாசன்வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்

திருவிழாவிற் சிறந்தவராங்கந்தன்
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவராம்

தீராநோய்களை தீர்த்தவண்டிசுவாமி
சித்தம்வைத்துதம்மைக் காத்தவண்டி

நாரணனுக்கு மருகனவன்ஜெக
நாதன்செந்தூரு முருகனையன்

தேவசேனாதி பதிதாண்டிகூவும்
சித்திரசேவல்க் கொடியாண்டி

மூவர்புகழ்கந்தன் சந்நதியில்நின்று
முழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி

சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரைவளம்
சேர்கதிர்காம மூகந்தவரை

யிம்மானிலத்தவ ரேற்றியேஅவ
ரெண்ணியிருந்த படிதோற்றியே

செலுத்தும்வேடிக்கை பாருங்கடிகந்தன்
தீபதெரிசனம் பாருங்கடி

தலத்தில்மூக்கியம் பெத்தவண்டிகந்த
சாமிக்கிசிங்காரம் நித்தமடி

முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்கும்நல்ல
மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்

நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தானவர்க்குந்திரு
நாவலர்க்கும்திசை காவலர்க்கும்

சிங்காரக்கும்மி தமிழ்ச்சிறக்கும் நம்மள்
செங்கைவேலன் கதிரேசனுக்கும்

மங்கையர்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும்ஜெய
மங்களம்வாழி மிகவாழி

சித்திரவேலா யுதம்வாழி கந்தன்
சேவல்மயிலு மிகவாழி

சத்தியருள்கந்தன் சன்னிதியில்புகழ்
சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்.

உ

சிவமயம்.

மங்களம்.

ஆதிபரஞ்சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்
மாதவள்ளி தெய்வானைக்கும் வேலர்க்கும்
சுபமங்களம்
குருவுக்கும் குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்
மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்
அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழ் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்
செந்தமிழ்க்கவி யாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்
கந்தனாறு முகன்வேல் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்.

கதிர்காமக்கும்மி - முற்றிற்று.

இதில் கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு கதிர்காமத்தூசல் கதிர்காமக்கும்மி மங்களம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

த. துரைசாமி முதலியார் நெ. 20-பாளையப்பன் தெரு,
மின்ட் பில்டிங் போஸ்ட் மதராஸ்.

விகட மோஹனை

கல்வியிற்சிறந்த கன தனவான்களின் மனதை சந்தோஷிக்கும்படியான இந்தவிகட மோஹனை ஓர் கதாரத்னமென்றே மதிக்கவேண்டியது. இதைப் பற்றி சிலாகித்து சொல்லுவதற்கு மனந்துணிந்ததுயாதெனில்கதாரசக்கியானங்களினியல்புக் குரியனவாய் நலரசக்கியானமும் அமைந்து சுருதி யுக்தி இல்லறவாழ்க்கை அநுபவ திருஷ்டாந்தங்கட்கும் பொருந்தினவாகிய உலகியல்பிற்கிசைந்தஆனந்தரகஸ்ய அதிவிநோத சம்பாஷணைகளும் ஆங்காங்கு விளங்கும் ஐதீகக்காட்சிகட்கிசைந்த விதமாய் 80 பக்கமுள்ள உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதத்தில்படங்களும் அமைந்து அச்சிட்டிருக்கிறது. விலை அணா 8

மேகப்படை சம்மாரன்

இது சரீரத்தின் இடுக்கான விடங்களாகிய அக்குள் தொடையின்யிடுக்கு இடுப்பைச் சுற்றிலும் அடிவயற்றிலும் சிறுகச் சிறுக ஜனித்து வரவர விஷேசமாய் உண்டாக்கி ஓயாத நமைச்சலைக் கொடுத்து நித்திரையைப் பங்கப்படுத்தும் சாதாரண மேகப்படை மேககாரிகப்படை, தடிப்புப்படை, தென்தேசங்களில் உண்டாகும் வண்டுக்கடிமுதலிய வியாதிகளைப் போக்கும்.

இதைப் படைமுதலியவைகளுக்கு மேலுக்குத் தடவிவந்தால் இரண்டு மூன்று வேளைகளில் பாம்பின்சட்டை உரிவதுபோலப்படைகள் உரிந்து உலர்ந்துப்போம்.

1-டப்பியின் கிரயம் அணா 8.

நான்கே நிமிஷத்தில்

நரைமயிர் கருக்குந் தைலம்

தற்காலத்தில் பலவிதமாகச் செய்து விற்கப்பட்டு வருகிற கப்புகள் மயிரைச் செம்பட்டை நிறமாகவும் பசுமை நிறமாகவும், சாம்பல் வர்ண நிறமாகவும் ஆக்கி மயிரை விகாரப்படுத்தி விடுகின்றன. நம்முடைய தைலமோநரைத்த மயிருக்குப் பூசிய 5-நிமிஷத்திற்குள்ளாக நரைப்பதற்கு முன்னிருந்த நிறத்தையும் பளப்பளப்பையும் உண்டுபண்ணும் மேலே கூறியுள்ள விகார குணங்கள் இதில் கிடையாது.

இதை உபயோகிக்கும்விதம் பார்ஸலோடு வைத்துவரும்,

கிரயம் பாக் 1-க்கு ரூபா 1 0 0

த. துரைசாமி முதலியார்,

நெ. 20-பாளையப்பன் தெரு மின்ட் பில்டிங் போஸ்டு,

மதராஸ்.